Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37071
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

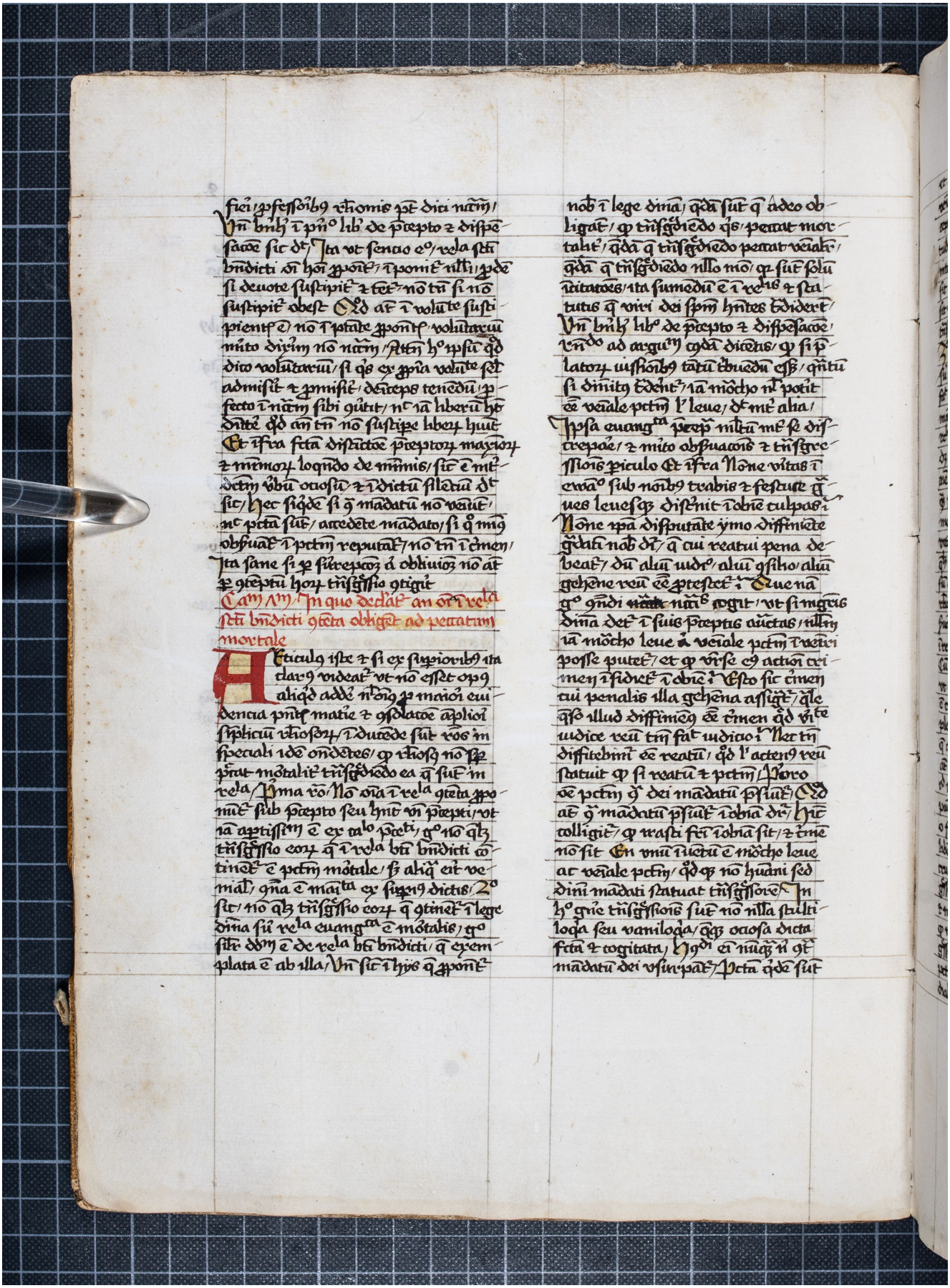

fici / professoribus religionis potest dici naturam /
Vnde beatus in primo lib. de precepto et dispensatione sic dicit / Ita vt sentio ego / religiosi
benedicti ordinis non promittunt / et promittunt nulli / quia
si deuote suscipit et tenet non tenetur si non
suscipit obest. Quod autem in voluntate suscipiendi et non in potestate promittendi / voluntarium
merito dicimus non naturam / Alterum hominem ipsum quod
dicto voluntarium / si quis ex gratia voluntate set
admisit et permisit / deinceps tenendum / perfecto in naturam sibi gutur / nec ita liberum hominem
dicere quod amplius non suscipere habeat huiusmodi
Et ifra secta distinctione preceptorum maximorum
et minimorum loquendo de minimis / sic enim
dicitur obiu otiosum et in dictum spiritum dicit
sic / Hec sicque si quis mandatum non seruat /
nec peccatum sit / antecedente mandato / si quis minus
obseruat in peccatum reputatur / non tamen in crimen /
Ita sane si per superiorem a obliuionis non autem
per spiritum horum transgressio quisque

Cap. xv. In quo declarat an ordinem religiosi benedicti quicunque obligetur ad peccatum mortale

Articulus iste et si ex superioribus satis
clarus videatur vt non esset opus
aliquid addere nondum per maiorem euidentiam
pnitet matie et quidlacere aplicor
supplicium religiosorum in dubiis sit vos in
specialis idem ordinetis / quod religiosus non peccat
mortaliter transgrediendo ea quae sunt in
regula / Prima ratio / Nam omnia in regula quecunque
mutet sub precepto seu habent vim preceptum / vt
ita apertissime ex ratione precepti / quorum non quia
transgressio eorum quae in regula beati benedicti continetur peccatum mortale / si aliquid erit ve
niale / quia et maiora ex superiori dictis / 2°
sit / non quia transgressio eorum quae continetur in lege
diuina sed regula cuiusmodi et mortalis / quo
sibi dicitur et de regula beati benedicti / quia exem
plata et ab illa / Vnde sit in hiis quae promittit

nobis in lege diuina / quia sunt quae adeo ob
ligant / quod transgrediendo quis peccat mor
taliter / quia quae transgrediendo peccat veniali /
quia quae transgrediendo nullo modo / quae sunt solum
iniitatores / ita sumendum et in regibus et sanctis
tuis quae viri dei spiritu habentes ediderunt /
Vnde beatus lib. de precepto et dispensatione /
tendo ad argumentum quia dicitur / quod si pe
latorum iussionibus tantum obuiendum esset / quantum
si diuinum edicitur / ita modico non potest
esse veniale peccatum / Leue / dicit mihi alia /
Ipsa euangelica precepta nihil mihi sed dis
crepare / et mito obseruantia et transgres
sionis periculo Et ifra Nonne vitas in
ceua sub nobis trabis et festuca quae
ues leues quae distinguit in obiectum culpas in
Nonne ipsa disputatione imo diffinietur
gentilis nobis dicit / quae cui reatui pena de
beat / dum alium iudex / alium gehenna / alium
gehenne reus esse presentet in Deuenia
quo gentilis nihil potest / vt si magnus
diuina det in suis preceptis auctus / nullum
ita modico leue a veniale peccatum in reatum
posse putet / et quod vnde eo actionem cri
men in fidem in obiectum Esto sit crimen
cui penalis illa gehenna assistit / quale
quod illud diffinietur esse crimen quod vnde
iudice reus tum fuit iudicio in Nec tum
diffitebimur esse reatum / quod iudicem reum
statuit quod si reatum et peccatum / Quoro
esse peccatum quod dei mandatum persuit / Quod
autem quod mandatum persuit in obiectum dei / Hic
colligit / quod trasgressio fuit in obiectum sit / et crime
non sit En vnum iudicium est modico leue
ac veniale peccatum / quod quod non humani sed
diuini mandati statuat transgressore / In
hoc grue transgressionis fuit non nulla stulti
loquia seu vaniloquia / quae otiosa dicta
facta et cogitatu / Hinc ei nullus in gt
mandatum dei vsinpat / Peccata quae fuit